

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octomvrie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnăre atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 30 Septemvrie st. v.

(Ș.) Se scie, că reprezentanța comitatului Târnavei-mici a fost votat un fel de arunc de 2% pentru reuniunea de cultură maghiară. Ministrul de interne a aprobat această hotărîre și reprezentanța acelu comitat a mers acum cu un pas mai departe, și în adunarea ei de toamnă a hotărît în unanimitate, ca să provoace toate comitatele din țeară pentru a-i urma exemplul.

Noi am ținut din capul locului, că dacă reuniunile de cultură maghiare nu ar avea altceva în vedere, decât desvoltarea culturală a rasei maghiare și activitatea lor în adevăr s'ar extinde numai asupra populațiunii maghiare și asupra ținuturilor locuite de Maghiari, nu am avea nimic în contra lor și în respecta năsuințele culturale ale Maghiarilor, întocmai cum respectăm și cele ale altor popoare și întocmai cum așteptăm să se respecte și ale noastre proprii.

Dar' atât motivele, pentru care s'a proces la înființarea acestor reuniuni, cât și statutele lor, ba chiar și activitatea lor dela urdirea lor încoace ne-au întărit în convingerea, că scopul reuniunilor de cultură maghiare nu este numai cultivarea poporului maghiar, ci și mai ales răspândirea limbii și culturii maghiare și propagarea așa numitei idei de stat maghiar printre populațiunea nemaghiară a țerii.

Un lucru, care în special pe noi Români nu ar avea să ne supere din punct de vedere al conservării noastre naționale. Nici limba, nici cultura, nici mai ales iubirea, de care ne-au împărțat concetățenii nostri maghiari de-alungul veacurilor, nu sunt potrivite a ne face accesibili pentru contopirea în rasa maghiară, și dacă poporul maghiar nu a fost până acum destul de tare a asimila pe Români ce locuiesc împreună cu ei, ba din contră în multe locuri au avut acestia o oarecare putere de asimilare, cu atât mai puțin ne va pute desnaționaliza o reuniune de cultură, care lucrează pe față și cu mijloace, de care scie să se ferească fiesce-care Român iubitor de limba și de neamul seu.

Sunt însă alte momente, care ne-au îndemnat și ne îndeamnă și astăzi a combate aspirațiunile concetățenilor nostri maghiari și scopurile ce le urmăresc prin așa numitele lor reuniuni de cultură.

Este reacțiunea ce trebuie să o producă această acțiune. Este amărăciunea ce o produc mijloacele nepermise, de care se folosesc Maghiarii pentru desnaționalizarea celorlalte popoare conlocuitoare.

Deja dintru început statul, în care Maghiarii exerciază astăzi o putere discreționară, a manifestat față cu reuniunile aceste o rezervă binevoitoare și a permis, ca verbuirea de membri între funcționarii de stat să se întemple într'un mod, care ni-se presenta ca un fel de presiune din partea statului asupra lor. Listele de subscripțiune se prezentau la birouri decătră însuși șefii de birou, și de sigur ar fi fost vai și amar de pelea acelu funcționar nemaghiar, care s'ar fi încumetat a refusa subscripțiunea.

Una la mână. Mai vin apoi reprezentanțele comitatense, care în Ardeal afară de vre-o trei, mulțumită legii electorale nedrepte, sunt toate astfel alcătuite, că naționalitățile nemaghiare sunt pretutindenea numai prin o minoritate neînsemnată reprezentate, și votează și ele ajutoare pentru reuniunile de cultură și încă în formă de dare, pe care trebuie să o supoarte întreaga populațiune și care se încasează în cea mai mare parte chiar dela aceia, în contra cărora se îndreaptă activitatea acelor reuniuni.

Statul acum nu mai poate rămâne nici el în „rezerva“ lui de până acum, ministrul de interne aprobă conculusul unui comitat precât de nedrept, pe atât de păgubitor pentru interesele majorității populațiunii din acel comitat.

Vorba e, că cutare articol de lege permite, ca comitatele să arunce dări pentru scopuri culturale. Mai întrea-bă-se însă cineva, că oare anumitele scopuri culturale, aici în special scopurile de maghiarizare, sunt ele scopuri, la care aspirează întreaga populațiune sau cel puțin majoritatea populațiunii din comitatele respective? Ce ar ție concetățenii nostri maghiari, dar' ce ar face ministrul, dacă bună-oară comitatul Sibiiului ar vota asemenea dări pentru reuniunea săsească „Gustav Adolf“ ori pentru „Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român“? Abstragem dela impregiurarea, că în cele mai multe comitate nici că s'ar cuteza să propună cineva impunerea unei asemenea dări, căci nu s'ar afla reprezentant maghiar, care ar vota-o.

Și după articolul de lege din cestiune, reprezentanțele comitatense ar pute vota cu același drept asemenea dări și pentru scopurile culturale ale celorlalte naționalități, căci slavă Domnului, cultura nu poate să fie monopolul unei singure rase și încă a unei rase disparente în mijlocul deosebitelor popoare ce constituie această țeară.

Tocmai aceste sunt momentele, pentru care primim cu atât neîncădare la activitatea reuniunilor de cultură și pentru care trebuie să le și combatem cu toate mijloacele ce ne stau la dispoziție. Sunt opintirile de maghiarizare ale concetățenilor nostri maghiari și mijloacele nenaturale și nepermise, cu care se folosesc pentru realizarea acestor utopii.

Asemenea lucruri produc amărăciune în majoritatea locuitorilor acestei țeri, contribuie la încordarea și mai mare a raporturilor dintre deosebitele naționalități și sub greutatea lor trebuie să sufere consolidarea internă a întregii monarhii, care mai ales în timpul de față trebuie să se prezente ca un imperiu bine închiegat și capabil de ori-ce rezistență față cu un pericol ce eventual ar amenința-o din afară.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 30 Septemvrie st. v.

Proiectul de adresă al Cehilor tineri.

Deputații detaiați ai Cehilor tineri au ținut la 9 l. c. în Praga o adunare, în care s'a prezentat proiectul de adresă ce are să se înainteze dietei decătră deputații Iuliu Gregr, Kutschera și Tilscher. La adunare au participat 31 deputați. Proiectul de adresă, care e foarte voluminos, se îndreaptă înainte de toate în contra germanisării ce ia dimensiuni din ce în

ce mai mari și care se observă în special la tribunale; el pretinde o executare strictă a egalei îndreptățiri și face amintire de jurământul, pe care regii de odinioară ai Boemiei îl puneau în numele lor și al succesorilor lor pe drepturile nealienabile ale regatului. Mai departe se cere în proiect, ca aceste drepturi istorice acordate statului boem să se sigileze și prin jurământul actualului rege. Proiectul a fost votat în unanimitate și s'a luat hotărîrea, ca Iuliu Gregr să-l prezenteze dacă se poate încă în proxima ședință.

Călătoria prințului Ferdinand.

Sosirea prințului Ferdinand din Bulgaria la Viena a surprins în mare măsură cercurile politice de acolo. Despre călătoria lui circulează fel de fel de versiuni. Se crede, că ea stă în legătură cu un proiect de căsătorie al prințului cu ficia contelui de Paris. Alții spun, că el e invitat la o vânătoare a baronului Hirsch și aceasta ar privi împrumutul, pe care Bulgaria voescă să-l contragă. În Belgrad se vorbește, că prințul are de gând să abdice, și impregiurarea aceasta a îndemnat, se vede, și pe „Pester Lloyd“ a asigura, că deocamdată nu avem să ne temem de surprinderi. Cu toate aceste, lucrul nu se pare tocmai curat, cu atât mai virtos, cu cât în Bulgaria nimeni nu scia de intențiunea prințului, de a călători în străinătate, și trenul de curte încă numai în momentul din urmă a primit ordin de a sta gata de plecare.

Presa germană și rusă și visita Țarului la Berlin.

Se scie, că atât presa germană, cât și cea rusă s'au ocupat foarte mult cu călătoria Țarului la Berlin. Polemisând cu „Grajdanin“, „Kreuzzeitung“ scrie: Dacă Țarul nu va face nici o concesiune, ci vine totdeauna cu pretențiuni, atunci degeaba se mai ostenește la Berlin, nu va pute face nimic pentru asigurarea păcii. „Novoie Vremia“ ție, că articolul despre cestiunea bulgară apărut în „Fremdenblatt“ s'a scris în vederea venirii Țarului la Berlin. Mai adaugă, că zadarnic Austro-Ungaria se îndreptă spre Germania, pentru-ca aceasta să o spriginească în lucrarea ei, de a face ca principele Ferdinand să fie recunoscut domn legitim al Bulgariei, căci ori-ce s'ar întempla și face în această privință, ar contribui numai ca Rusia să se simtă deslegată de ori-ce angajament și liberă a întreprinde ori-ce-i place. Foaia rusească mai amenință și pe Turcia pentru neplata banilor ce-i datoresce încă dela 1878.

Relevând amenințările foii rusesci, „National Zeitung“ ție, că ele nu sparie pe nimeni și nu vor schimba câtuși de puțin situația. Rusia demult deja consideră tractatul dela Berlin ca desfăcut, și deci, dacă i-ar fi dat mâna, ar fi ridicat demult arma pentru a face să se respecte hotărârile congresului.

„Vossische Zeitung“, relevând și ea articolul foii rusesci, ție că Rusia poate să-și pună pofa în cuiu, de a vedea pe Germania în ceartă cu Austria, pentru a plăce Rușilor. Nici-odată Germania nu va permite, ca interesele austro-ungare să sufere numai pentru a se simți bine cei din Petersburg.

Discursul de apărare

rostit de domnul avocat Iuliu Coroian cu ocaziunea pertractării finale în procesul de agitare al părintelui Dr. Vasilie Lucaciu, înaintea tribunalului din Sătmă, la 8 Iulie 1889.

(Urmare din Nr. 222.)

Dar' prelungă aceste am documentat, că și relativ la caracterul seu este un individ pătat, care a stat sub acuză pentru înșelăciuni, defraudări și abus de puterea oficiului, și astfel i-a murdărit caracterul de cetățean, ceea-ce atestază 28 de oameni, care sciu scrie, și anume nu Români, ci Maghiari neaoși. Prelungă aceste constatez, că și de prezent se află sub cercetare tocmai la acest tribunal, pentru falsificări de cambii.

Lipták József sen. a recunoscut în decursul acestei pertractări, că în decursul vobirii dlui Dr. Vasilie Lucaciu, ca cărcimar me-reu a intrat și a ieșit din casă, provădând pe oaspeți cu mănăci și cu beuturi, care impregiurare exclude posibilitatea, că el ar fi auzit bine ceea-ce a ținut vorbitorul. De altă parte, după-cum a recunoscut, nu înțelege limba română literară. Lipták József jun. și Roth Mátyás, precum au recunoscut, sciu foarte slab românește, ear' limba română literară nu o înțeleg deloc; ear fiindcă este constatat, că dl Dr. Vasilie Lucaciu a vorbit în limba literară românească, este exclus, că ei ar fi înțeles expresiunile folosite de acesta în vorbirea sa.

Că Lipták József în adevăr nu scie nimic românește, s'a dovedit prin aceea, că în decursul acestei pertractări finale a tradus cuvântul „împărat“ cu „kormány“, în loc de „uralkodó“.

Din aceste cauze, ceea-ce ei susțin, că ar fi ținut dl Dr. Vasilie Lucaciu, cu privire la identitatea cuvintelor întrebuințate de acesta, există bănuela legitimă, că ei sunt în rădăci și astfel deposițiunile lor, în înțelesul decizului principal al Înaltei Curii Nr. 7319/83, deși au fost luați sub jurământ, nu constituie dovadă imediată și prin aceea relativ

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Kasian dela Krasiva Mecia.

De Ivan Turghenev,

(Urmare.)

Moșia Iudini consista din șese căsuțe joase și mici, care începuseră a se pleca într-o parte, cu toate-că probabil nu demult s'au zidit; curțile nu erau toate îngrădite cu gard. Întrând pe moșia asta, n'am întâlnit nici un suflet de om; nici chiar găini n'am vădit în uliță, nici câni; numai unul, negru, cu coada ciuntită, sări iute la noi dintr-o alvie ce desvîrșire uscată, unde l'a mînat poate setea, și îndată, fără să latre, ieși repede pe poartă. M'am băgat în cea dintîiu casă, am deschis ușa dinții, am strigat gazda, — nimeni nu m'a răspuns. Am mai strigat odată: un miorlăit flămînd s'a auzit de după cealaltă ușă. Am împins-o cu piciorul: o pisică slabă se furișă pe dinaintea mea, ochii ei verzi scilpiau în întunerec. Mi-am vîrit capul în odaie, am privit impregiur: era întunerec afumat și pustiu. Am ieșit în curte, nici aici nu era nimeni. Într'un loc îngrădit mugia un vițel; o gască schioapă, sură, se bălăbăia cevaș mai la o parte. M'am dus la a doua casă — și nici în a doua casă nu era un suflet. Am pășit în curte. . .

Tocmai la mijlocul curții luminate de soare, chiar în local expus totdeauna rașelor, zăcea cu fața la pămînt și cu capul acoperit cu

un suman un băiat, după-cum m'îmi se părea. La cățiva pași de el, lîngă o tărăboanță vechie, sta sub streșina de paie un cal slab în hamuri rupte. Lumina soarelui, străbătînd în valuri prin crepăturile strimte ale coperișului derăpănat, împeștrîu cu pete mici, luminoase pîrlul seu scâlciat roșetic închis. Tot aici, într'o ladă pentru grauri înaltă, clătăniau graurii, și cu o liniștită curiozitate priviau în jos din căsuțele lor aeriane. M'am apropiat de cel-ce durmia, am început a-l trezi. . .

El și-a ridicat capul, s'a uitat la mine și într-o clipă a sărit în picioare. . . „Ce? Ce vrei? Cine-i?“ mormăi el somnoros.

Nu i-am răspuns îndată: astfel m'a surprins exteriorul seu. Închipuiri-vă un pitic de cincideci de ani cu față mică, oacheșe și sbîrcăit, nas ascuțit, ochi mărunt, caprîi și pîrlul creț, des, negru, care, întocmai ca pâlăria pe ciupearcă, sta lat pe capul seu mititel. Tot trupul seu era preste măsură slăbuț și perit, și nici decum nu se poate spune cu vorbe, căt era privirea lui de neobișnuită și stranie.

— Ce vrei? m'a întrebat earăși.

I'am explicat despre ce e vorba; el se uita la mine, neluându-și din fața mea ochii mereu clipitori.

— Oare n'am putut căpeta o nouă osie? am ție în sfîrșit: — așa plăti-o bucuros.

— Dar' domnia-ta cine ești? vîntător, ce? întreba el, măsurându-mă cu o privire din tălpi până în crescet.

— Vîntător.

— Împușcați paserile cerului, așa-i? . . . fiarele pădurii? . . . Și nu v'e peccat a uide paserile lui Dumneșeu, a vîrsa sânge nevinovat?

Ciudatul bătrîn vorbea foarte trăgînat. Sunetul vocii sale asemenea m'a uimit. Într'însul nu era nimic neputincios, — era dulce de minune, juvenil și de o frăgețime aproape femeiească.

— Osie n'am, ție după o mică tăcere: asta de aici nu se potrivește (el arătă la căruța lui), — al domniei-voastre, cum vîd, e car mare.

— Dar' în sat nu se poate găsi una?

— Cum să fie sat aici! . . . Pe aici nimeni n'are. . . Apoi nu-i nimeni acasă: toți sînt la lucru. Vă puteți căra, ție el deodată și earăși se aședă pe pămînt.

Nu așteptam nici decăt sfîrșitul acesta.

— Ascultă, bătrîne, i-am ție atingîndu-l pe umăr: — fă-mi plăcerea, ajută-ne. — Mergeți cu Dumneșeu! Am ostenit: am umblat în oraș, m'ia ție trăgîndu-și sumanul pe cap.

— Dar' fă-mi plăcerea asta, am urmat: — eu . . . eu plătesc.

— Nu-mi trebuie mie plata ta.

— Ai bunătațe, bătrînule. . .

El se ridică pe jumătate și se aședă, încercușîndu-și picioarele subțiri.

— Prea bine, eu te-aș duce în lazori. Nisce negustori au cumpărat pădurea aici la noi, — să-i bată Dumneșeu, stîrpesce pădurea și au zidit un cantîr, să-i bată Dumneșeu.

Acolo ai pute porunci să-ți facă ei o osie sau să cumperi una gata.

— A, minunat! am strigat voios. Minunat! . . . aidem.

— Osia de stejar, bună, urmă el fără a se scula din loc.

— Și departe sînt lazurile acele?

— Trei verste.

— Ei ce! am pute merge până acolo în căruța ta.

— Ba nu. . .

— Ei, haidem, am ție: — haidem, bătrînule! Vizitiul ne așteaptă în uliță.

Bătrînul s'a sculat nebucuros și a venit după mine la stradă. Vizitiul meu se afla într'o stare sufletească iritată; a vrut să adăpe caii, dar' apa din fîntînă era foarte puțină și rea la beut; ear' aceasta, cum ție vizitiul, este lucru de căpetenie. . . Cu toate aceste, la vederea bătrînului a zîmbit, a dat din cap și a strigat:

— A, Kasianuțule? Bună vremea!

— Bună vremea, Erofei, creștin bun ești! răspune Kasian cu glas jalnic.

Îndată am împărțăsit vizitiului propunerea lui; Erofei a consimțit și a mînat în curte. În vreme-ce desprindea caii cu o grije chibzuită, bătrînul sta răzimat cu umărul de poartă și privia trist când la el, când la mine. Se părea că nu s'a dumerit: întrucât am putut observa, nu-i prea venia la socoteală visita noastră neașteptată.

— Poate te-au mutat și pe tine? îl întreba deodată Erofei, luând colanul.

— Și pe mine.

— Haida de! ție vizitiul meu printre dinți. Dar' scii, Martin bărdășul. . . se vedă tu, îl scii pe Martin bărdășul din Riabov, îl scii?

— Sciu.

— Ei, a murit. Chiar acum i'am întâlnit cociugul.

Kasian tresări.

— A murit? ție el și își lăsă capul în jos.

— Da, a murit. De ce nu l'ai vindecat, ha? Așa se spune, că scii vindeca: ești doftor.

Învederat, că vizitiul meu își petrecea, își bătea joc de bătrîn.

— Dar' așa e carul tîu, ce? ție tot el arătîndu-l cu umărul.

— Al meu.

— Bre, car. . . car! repeți el, și apucându-l de rudă, era p'aci să-l răstoarne cu fundul în sus. . . Car! . . . Dar' cu ce să mergeți în lazuri? . . . La ruda asta nu poți pune caii nostri: caii nostri sînt mai mari, — dar' acesta ce e?

— Eu nu sciu, răspune Kasian: — ce să mergeți: poate cu dobitocul ăsta, adăna cu un suspin.

— Cu așa? îl întrerupse Erofei, și apucîndu-se de mărșoaga lui Kasian, o loyi degetul mijlociu dela mîna dreaptă în gîtul lui Kasian. Veți tu, adause el dojenitor: — a adăcioara!

la delictul de agitare, atribuit dlui Dr. Vasile Lucaciu, chiar și dacă conținutul scrisorii acuzătoare ar fi în dispoziția codului penal, n'ar constitui nici o dovadă.

La locul acesta trebuie să-mi exprim regretul, că on. tribunal regese la cererile mele repetite n'a îndrăznit pe acești martori, ca să spună românește pasagele din vorbire, pe care le-au susținut, când au fost ascultați. În chipul acesta on. tribunal regese mai ușor s'ar fi putut convinge, că martorii nici nu sînt în stare să traducă în limba românească ceea ce susțin că ar fi spus dl. Vasile Lucaciu în aceasta limbă.

Descoperirea dreptății și interesul justiției ar fi pretins aceasta, și tocmai de aceea am luat privilegiu, ca față cu hotărîrea negativă a tribunalului în rezolvarea meritorie a cererii mele să cer mai sus remediu de drept.

Intervenirea acestor martori și deposițiile lor, durere, on. judecătoria le-a găsit suficiente, ca să lipească de libertatea personală și să expună desprețului public pe un cetățean și preot cu poziție distinsă socială și bisericească și, după-cum a recunoscut și presidentul on. tribunal reg. și dl. acuzator public, om cu cultură superioară, deși acuză, din lipsa totală de fapte subiective și obiective, după-cum am arătat mai sus, n'a fost suficientă pentru punerea sub cercetare criminală. Și toate acestea s'au întîmplat. Ba a fost tîrît până aici, deși mai mult de 40 de martori i-au dovedit nevinovăția și au dovedit, că fapta lui s'a săvîrșit în cadrul celor permise într'un stat constituțional. S'a întîmplat, deși după arătarea oficială a organului de poliție prezent la adunare, aceasta a decurs în ordine și liniște, așa că gendarmii duși cu sine i-a trimis acasă ca superflui.

Și eu acum, ca apărător, trebuie să atrag atențiunea on. tribunal reg. și să constatez, că în fața acestor martori dubioși, dintre care unul este cu caracter pătat, afară de acela, care n'au fost citați la această pertractare finală, 14 martori au depus sub jurământ, că martorii mai sus numiți au făcut deposițiuni care apar false și că adunarea de sub întrebare a decurs în cea mai mare ordine și s'a terminat cu strigări de să trăiască Maiestatea Sa și patria, ear' dl. Dr. Vasile Lucaciu în vorbirea sa a îndemnat poporul la păcnicie și iubire frățescă.

Aceste date și cele expuse de mine motivează împregiurarea, că on. domn acuzator public în întreagă pledarea sa n'a putut arăta spre spîrînirea acuzei sale nici un fapt, ear' în expunerile sale juridice a servit tocmai interesele apărării, arătînd criteriile, din care din punct de vedere juridic și legal ar trebui să rezulte îndreptățirea acuzei.

Din drojdiile societății apar martorii acuzatori, ca-și-cînd i-ar fi chemat o mână necunoscută, ca să atace în mod josnic și nedrept onoarea cetățenească, pozițiunea și libertatea clientului meu pătîrînd de onoare, virtute cetățenească și iubire pentru națiunea sa. Și tocmai această împregiurare îmi dă ocaziune, ca să indic la spatele acestui proces, unde vom afla adevăratele cauze, care au influențat la arestarea dlui Dr. Vasile Lucaciu, la ținerea lui în prisoare preventivă, la țirirea lui de până acum și îmi e frică, — deo-dău să mă înșel, — că va influența și la procedura ulterioară a on. judecătorii. Mă liniștesc numai independența judecătorilor și jurământul lor, precum și caracterul lor conștient și incorruptibil.

Am pofit pe Erofei să o înhame cât mai întă. „Mi-a venit poftă să mă duc eu însumi cu Kasian în lazuri: acolo adese-ori se află găinușe. Când căruța era acum gata, și eu cu cănele meu m'am așezat cum am putut în fundul de scoară încovoiat, și Kasian, strîngîndu-se ghiem și în față cu expresiunea jalnică de mai nainte, asemenea a așezat în partea dinainte, — Erofei s'a apropiat de mine și, cu o înfășurare misterioasă, „mi-a șoptit: — Bine faci, tătucă, du-te cu dînsul. Așa om în folul seu; așa e de nebutat și are porocla: Purecele. Eu nu știu, cum l'ai putut înțelege. . .

Era să-i răspund lui Erofei, că până acum Kasian 'mi-s'a părut om cu mintea întregă, dar' vizitiul meu îndată a urmat pe același glas: — Grijiți numai, să vă ducă acolo. Și alegeți domnia-voastră osia, vă rog, luați osie tare. Măi, Purice, strigă el: e ceva pe la voi, nisece pîne se poate căpeta? — Caută; poate să găsești, răspunse Kasian, smîc din hățuri și am pornit-o.

Calul seu, spre mirarea mea adevărată, m'erga foarte bine. În tot cursul drumului Kasian a păstrat o tăcere îndărătnică și la întrebările mele răspundea scurt și fără voce. Cînd am ajuns la lazuri, ne-am dus și la o casă înaltă, care se ridica singură pe un deal mic, încins în grabă cu un zăpădășit transformat în iaz. Am aflat în cană că doi tineri comis, cu dinți albi și ochi dulci, vorbe dulci și iscusite

În această privință indic la cererea comitetului-suprem al comitatului Sătmăr Nr. 134/1887, 12 August, pe care on. tribunal reg. a predat-o procuraturii reg.

Această cerere s'a cetit aici publice, la cererea mea legitimă și repetată, de aceea nu-i citez întreg cuprinsul, ci mă mulțumesc a aminti în fața ei, că dintr'însa cetesc amestecarea necompetență a puterii statului în mersul liber și independent al justiției, ceea ce preste măsură vătămă sentimentul meu de jurist și de dreptate și ceea ce, ca toate intervenirile de felul acesta, cred și țin, că este foarte stricăcioasă și pentru stat. Da, căci împregiurarea, că puterea supremă de stat ia privilegiu de a îndruma organele justiției cum se lucre, de a designa, așa dîcînd, *previe* procedura lor, produce o reacțiune, care este în stare să nască mii de îndoeli față cu soliditatea, independența și curățenia justiției. Ear' cererea din cestiune, cu provocare la ministerul de interne, acuză pe dl. Dr. Vasile Lucaciu, că a comis răsvrătire contra statului și a stîrnit în mod neiertat ură contra maghiarimii; mai departe indică, „că aici este cea mai bună ocaziune de a face imposibil pe acest om între oamenii sei proprii“, spre care s'îrșit din nou cere atențiunea patriotică și trează a procuraturii, ca prelîngă procedura sa grabnică și severă să facă toate dispozițiile, care sigur vor face posibil, ca individul aflat vinovat să-și sufere pedeapsa meritată. Aceasta se pare, că trece preste marginile de ingerență permisă într'un stat cu guverne liberale și apare, ca-și-cînd în conflict și cu vătămarea purității justiției ar face publice îndrumări neiertate și ar voi să pună domnia forței în locul recerînțelor sfînte ale legii și dreptății, — deși nu voesc să presupun, că urmăresce asemenea scopuri.

(Va urma.)

Correspondență albaneză a „TRIBUNEI“.

Elbassan, în 6 Septembrie 1889.

De un timp încoace, și anume decînd prin îndurarea și generositatea fraților noștri români de preste Dunăre, Români noștri cei din părțile aceste au vădut ziua în toată splendoarea sa, au vădut, vreau să dîc, adevărata lumină vivificatoare pentru orice națiune, lumina științei, a adevărului, binelui și utilului, dela acest timp, dîc, încoace, Români macedoneni, prin lumina primită la vatra școalelor lor românești, au ajuns în fine în stare de a se pute cunoaște ei înșiși, a cunoaște ce e al lor și, ce e mai mult, a-și cunoaște starea lor atât economică, cât și politică în mijlocul celorlalte ginți conlocuitoare cu ei în Peninsula Balcanică. De atunci la bine, dar' mai mult la rău, ei s'au sforțat și s'au încercat de a numărate-ori, ca cu slabele lor puteri, — în care însă aveau în fine toată încrederea, căci nu mai erau străine, ci ale lor proprii, — să împărțască prin diaristică și fraților lor de preste Dunăre durerile lor pricinuite de gloata grecească ce îi copleșise, nu cu alt scop, decît pentru-ca, cunoscîndu-le acestia, să-i poată compătîmi, consola, spîrîni și chiar ajuta la nevoie. E bine cunoscut proverbul: „Durerile împărțite se alină încîtva“.

Și încă dela începutul existenței noastre adevărate ca națiune, — ceea ce nu datează decît dela deschiderea școalelor noastre naționale, — de atunci, dîc, comunicări de felul acesta, destăinuirii intime, plîngerii, văietări prin mai toată presa română și străină, atât ciscarpa-

și cu zîmbet dulce-viclean, am tîrîgut osia și am ieșit în lazuri. Am crezut că are să rămână Kasian lîngă cal și mă va aștepta, însă deodată a venit la mine.

— Ce-i, te duci să împuși păsărele? — Începu el: — ha?

— Da, de găsece.

— Mă duc și eu cu tine Se poate?

— Se poate, se poate.

Și am pornit. Locul stîrpit era de o verștă. Mărturisesc, mă uitam mai mult la Kasian, decît la cănele meu. Nu degeaba îl cheamau Purece. Căpșorul seu negru, descoperit (încolo pîrului lui putea înlocui orice șapcă) așa scilipia prin tufșuri. El umbla neobișnuit de sprinten și ca-și-cînd ar tot sări în mers, neîncetat trece dela arbore la arbore, fluierînd și fără vreo luecînd în sbor. Kasian le imita, striga după ele; cînd puin de pipalac ciripind săria în aer dinaintea picioarelor sale, — el ciripia pe urma lui; cînd ciocărlia sta să se lase înaintea sa, bătînd din aripi și cîntînd răsător, — Kasian urma să cînte și el. Cu mine tot n'a vorbit

(Va urma)

tină, cât și transcarpatină, n'au lipsit de a figura.

Causele acestei stări de lucruri atît de rele și nefavorabile pentru noi, ca cetățeni și națiune creștină, au fost, — acestea e deja bine cunoscut tuturor, și chiar Europei întregi, dacă nu mă înșel, — persecuțiunile cele barbare și neomenești ale agenților și clerului grec, care servindu-se de violența naturală a Grecului, scîră se se introducea în locurile de frunte ale împărăției noastre, precum și comploturile și unelirile mișlești ale acestor agenți panhelenistici, care voiau și în răstăciora lor fantasie desilusionată și voesc să facă dintr'un ținut și popor, care numai grecești nu se pot numi, o provincie a secei Elade.

După-cum prea bine s'a observat și constatat, și se știe și acum, că Români din toate părțile Macedoniei, Epirului, Albaniei și oarecînd și ale Tesaliei nu aveau a suferi atît de mult și crud din partea unor parasiți ca acestia, care numai binele atît al Românilor, cât și al imperiului nu-l doriau, dacă încă dela început acesti oameni fără conștiință și inimă omească, corupți cu corp și suflet, adevărate fiare sîlbatică, nu sciau să inducă imperiul, ale cărui temelii dîlcie și din toate forțele lor le săpau și le sapă încă, le exploatare și le exploatează încă, în credințe eronate și contrare cu chiar interesele capitale și vitale ale lui, și dacă profitînd de credulitatea extremă și chiar și naivă, care împodobește dela nas-cere nobilimea musulmană și de multe-ori și pe cei dela cîrmă, nu sciau să facă pe acestia din urmă a nu se încrede nici chiar în ceea-ce vedeau cu ochii lor proprii. În timpul din urmă însă, spre norocul și fericirea lor mai întîiu și pe urmă și a noastră, a Românilor conlocuitori cu ei, Turcii au recunoscut, că adevăr și dreptate ieșia din gurile acestora, care pentru salvagardarea și neatingerea integrității imperiului și de altă parte și a națiunii române renunțaseră la liniștea și păcnicia ce dealtmintrelea starea lucrurilor li-o garanta momentan și, aruncîndu-se în valurile luptei pentru naționalitate, își opuneau acum toate forțele lor materiale și morale.

Odată cu recunoșterea din partea guvernului turcesc, — ce în urma atîtor sbateri și svîrcoliri trebuia să urmeze, — a adevăraților sei amici și supuși credincioși, și prin urmare și aceea a rîuvoitorilor, a exploatare-tilor neomenești, a inimicilor încarnați ai imperiului, și suferințele ce dîlcie suferiau Români începura a se împușina, căci intrigile mîrșave fanariotesce nu mai găisau acea audiență așa de favorabilă ca mai nainte la înalta Poartă.

Casuri ca acele ale lui Pikion nu rămăseseră fără rîsunet în piepturile turcesci, deși cam tîrziu. Era de trebuință poate unul ca acela al Cretensilor din timpul din urmă, pentru-ca sublima Poartă să poată înțelege în fine în toată nuditatea sa caracterul cel brigandesc, șarlatanesc și mișlesc al așa dîșilor sei amici sinceri și intimi (!?), al curtenilor greci, care în general nu seamănă decît cu acele dintre cetele răufăcătoare, care poporează munții și mai toate cărările sterpei lor țeri și care cu multă violență și prefăcătorie fac să adormă pe acela, dela care gîndesc a sustrage ceva și pe care prin lingșurile și curtenile lor, rău intenționate și mîrșave, nu-l lasă să se simtă decît atunci, cînd lucrul a dispărut deja de lîngă el, și ce e mai mult, cînd nu mai rămîne nici un leac de lecut.

Cu recunoșterea și înțelegerea aceasta, suferințele Românilor împușînându-se din ce în ce, ei adevă, găsindu-se într'o stare de lucruri, cînd persecuțiunile, deși încă necurmăte, nu mai cădeau însă ca grindina preste capetele lor, ușurați, vreau să dîc, până la un punct oare-care, trăiau Români noștri din Macedonia, Epir și Albania, pacnici și tăcuți, ne mai plîngînd și ne mai văietîndu-se; căci a plînge, a plînge însă în casă la el, fără a fi auzit și fără a pretinde compătîmirea altuia, este destinul fatal al Românilor macedonean, dacă nu și al multor altor frați ai sei, încă dela despărțirea lor urșită de destin de vechia lor patrie Italia. Durerile aceste însă pentru ei nu erau nimic, ei singuri le puteau răbda, fără a căuta să fie ușurați într'un nimic, căci e bine știut, că Româniul scie și poate bine suferi; el nu plînge, nu se văietă, nu comunică altuia durerile sale, decît numai atunci, cînd ele sînt prea apăsătoare, prea zdrobitoare, cînd natura lui, vitejească dealtmintrelea, ingenunchiază înaintea greutății durerilor.

Ară trăiau, dîc, Români de vre-o doi ani încoace, ne mai avînd prea mult de suferit, bucurîndu-se din toată inima sa la vederea progresului ce pe calea luminii adevărate, dată în școalele lor, îl făceau dîlcie cu pași gigantici.

Vai! însă, vai! de o mie de ori vai! Liniștea și pacea nu au fost date pe acest pămînt și pentru dîșii; ei nu au rămas mult timp în această stare de lucruri binefăcătoare în mare parte și eficace pentru progresul lor moral și economic. Căci din nou și din cînd în cînd earășii se vîd lovîți cu cea mai mare brutalitate și ignoranță de interesele lor

proprii decîtă unii oameni de stat ai imperiului, menii să conducă spre înaintare și dreptate afacerile interioare ale imperiului.

Dintre acesti rătăciți și rîuvoitori lor în-șii s'au găsit pururea nu puțini, pentru nefericirea Românilor, și chiar pe la treptele înalte ale tribunalelor și palaturilor de administrație ale diferitelor provincii.

Pentru moment nu am de a mă interesa și a vorbi decît în puține cuvinte despre unul din aceste specimene, un om cu deservire ignorant, pe care poate numai favorul familiar, așa de obișnuit la Turci, îl face să ocupe încă una din funcțiunile de prima linie ale provinciei Albania. Acesta este Excelența Sa guvernatorul actual din orașul Corcea, în Albania-Vestică.

Om deja bătrîn și venerabil prin exteriorul cel impunător al unui mutesarif (guvernator) Rușid-bey, deși la aparență s'ar pără un om destul de erudit și aprofundat în ale guvernării și politice, este însă în adevăr una din acele calamități monstruoase, cu care Dumnezeu a înzestrat imperiul nostru în epocile sale de decadență politică, care ignorînd cu deservire arta de a guverna, neavînd deasemenea nici cea mai mică idee despre integritatea așa de clătîndă din timpurile din urmă a imperiului și statului turcesc, lucrează, — grație puterii ce numai prin hățul celor superiori li-s'a încredințat, — și sînt conduși în toate acțiunile lor, chiar de interes capital, de nisece fiare îmbrăcate în pelea mielului, de nisece capete, în care numai idea salvagardării și menținerii drepturilor actuale de existență ale imperiului otoman nu încap, de nisece campioni ai cauzei panhelenistice, așa de comuni în peninsula, ca archiereul și vicarul seu fanarioți din orașul în cestiune. Acesti oameni și alții *sui generis*, aruncați de politica externă a regelui Gheorgheos I. și a silogurilor panhelenistice din Atena și Constantinopol și împrașcîiați în toate părțile peninsulei, au ajuns cu curagiul și îndemnătacia lor brigandescă, cu violența, lingșirea și ipocrisia lor până într'acolo, încît isbutesc a corupe chiar pe cei mai înalți funcționari turci, pe ale căror slăbiciuni cunoscîndu-le mai deaproape, îi menagiază în așa mod, încît ajung a deveni până și dictatorii lor, atît în politica externă și internă a imperiului, cât și în cestiuni de administrație. Cu modul acesta, profitînd de firea cea ușor de corupt a neamului lui Mahomet, acesti blăstemați ajung până a-și călca legile față și în ziua mare, fără-ca însă de orbiții de pe la tribunale și palate să fie vîduți sau simțiți. Din categoria acestor inimici înverșunați ai imperiului fac parte, după-cum am dîs mai sus, și archiereul cu vicarul seu din orașul Corcea.

Și spre confirmarea celor dîse până aci, prelîngă multe altele ce s'ar putea aduce, ea și o probă elocuentă, de a cărei monstruositate încă se vorbește printre particularii orașului și ai împregiurimilor.

Mai dîlele trecute, prezentîndu-se înaintea tribunalului de a doua instanță din or. Corcea afacerea barbei celei smulse în biserică a protosinelului din Castoria decătă tînerimea bărbătească și femeiască din orașelul românesc Vlaho-Clisura, numai pentru-ca acest agent al fanarului nu voise să lase liniștit pe un băiat, care se suise înaintea tronului arhieresc ca să cetască apostolul pe românește, și care afacere fiind examinată mai întîiu decătă tribunalul corecțional din Castoria, sentența, grație earășii intervenirii arhierelui de acolo, se dăduse cu totul în nefavorul partidului român, care prin actul într'adevăr puțin cuvîncios, însă destul de legitim, de care se servise față cu protosinelul, usurpatorul unor drepturi așa de sfînte ale lor, cu această ocaziune, dîc, vicarul arhierelui din sus numitul oraș, vîdînd că cu toate încercările sale neomenești de a corupe pe consilierii tribunalului n'a isbutit la nimic, a alergat imediat cu manoperele sale la guvernatorul Rușid-bey, omul care, pentru mai mare cuvînt decătă cei dîntîi, ca unul ce are în mîinile sale destinul unei provincii întregi, trebuia să respingă pe acest nenorocit călugăr, ba chiar să-i dea și o lecție destul de bună, care să servească de lecție și celor ce în viitor s'ar încerca să-i imiteze. Din contră însă, Excelența Sa, din ignoranța absolută a intereselor vitale ale imperiului, fără a chibzui nici un moment asupra actului rîșinos și nedemn de un funcționar ca Excel. Sa și pe care act cugeta să-l comită numai îndemnat de fanariot, care ar fi trebuit să plesnească în patru, dacă cumva tînerul din Vlaho-Clisura, atentatori, — în ochii sei, — la demnitatea unei persoane sfînte (!?) ca Sînția Sa (!?), li-se făcea dreptate, Excelența Sa Rușid-bey chemă la sine pe președintele curții de apel, însărcinată cu examenarea afacerii, și dela înălțimea tronului seu de guvernator, cu severitatea unui pașă, îi ordonă și impună, amenințîndu-l cu destituirea, ca să lucreze în așa mod, încât tînerii elisurenii să fie condamnați la o pedeapsă tot așa de aspră ca cea inserată în sentența din Castoria și, în desbaterile ce erau să aibă loc înaintea curții în ziua următoare în pri-

vința aceasta, el împreună cu consilierii, co legii sei, să nu facă decăt să confirme verdictul emis decătă tribunalul din numitul oraș.

Și într'adevăr a doua dî, fiind ziua în-fățierii, după o pledare și desbateri foarte scurtă a afacerii, s'a emis sentența, o sentență deși cu totul în nefavorul acuzărilor, însă care nu era punctualmente aceea dictată de mutesarif; căci și Sultanul de ar fi fost, dar' ziua din senină, înorâtă ar merge, dar' în noapte nici decum nu se poate preface.

Laudă și onoare numai nu-i poate face acest pas așa de fals și nechibzuit Excelenței Sale mutesarifului din Corcea!!

Va dă de aci cei interesați și cei de pe la pozițiuni mai înalte ca aceea a unui mutesarif, în ce mîni și în ce capete nedemne se încredințează destinele și soarta unei provincii întregi, și mai ales a Albaniei-de-Răsărit, provincie așa de înverșunat revendicată de atâtea națiuni.

Fie-ne totdeodată permis a observa aci cu cea mai mare legitimitate funcționarilor înalți ai imperiului, că numai rangul familiar nu poate procura imperiului un funcționar util, demn și capabil, și să sondeze cu mai mare scrupulositate creerii persoanelor, în ale căror mîni vreau să încredințez destinele popoarelor supuse coroanei otomane.

Aderăr-spunătorul.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat Preagrațios a dărul din casseta Sa privată 200 fl. pentru cei păgubiți prin foc în Domăna-de-jos.

Dela Curte. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, archiducesa Maria-Valeria și mirele ei Archiducele Francisc Salvator au făcut o excursiune la Gardasee în 7 l. c. Maiestatea Sa Împărăteasa Regină e pe deplin sănătoasă.

Principesa de Coroană veduva Stefania are de cuget să rămână în castelul dela Laxenburg până prin 15 Noemvrie, ear' atunci se vină la Viena, ca să petreacă dimpreună cu bătaia ei în „Hofburg“. În decursul acestei luni se așteaptă în castelul dela Laxenburg visita Archiducelui Frideric, a principelui Filip de Coburg-Gotha și a soției sale.

Vînătoarele de Curte. Ađi, Sămbătă, a avut loc în revirul împărătesc dela Bösendorf o vînătoare de Curte, la care au luat parte mai mulți membri ai Casei domitoare, între care și Archiducele Francisc Ferdinand d'Este. Începutul vînătoarei a fost la 11 oare înainte de amăđi.

Numire. Vice-notarul dela judecătoria cerc. din Orăștie, Wilhelm Boez, e numit de jude instructor la judecătoria cercuală din Hațeg.

Camera advocațională din Brașov aduce la cunoștință, că murind avocatul din Sepși-St.-Georgiu Iosif Künnele, a fost gters din lista acelei camere. De curatur al cancelariei lui nu s'a numit nimenea, deoarece-ce n'a fost de lipsă.

Circulațiunea trenurilor sibiene. Cu începere de ađi trenurile accelerate separate Nr. 309 și 310 se vor oprî în Copșa-mică o minută, ca să iee călătorii și bagagiul ce ar fi venind cu trenurile dela Sibiu. Trenul accelerat Nr. 309 va pleca din Copșa-mică la 6 oare 34 m. seara, ear' trenul accelerat Nr. 310 va pleca la 9 oare 54 m. dimineața, din această cauză trenul de dimineața din Sibiu va pleca de acum înainte la 7 oare 35 minute dimineața, în Copșa-mică va ajunge la 9 oare 34 minute, adevă cu 20 de minute înainte de sosirea trenului accelerat. Trenul accelerat va sosi în Brașov la 2 oare 14 m., la Predeal va sosi la 3 oare 49 m. după-ameađi, ear' în București la 10 oare 40 m. noaptea.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna“ s'a constituit în ședința ținută în 17 Septemvrie st. v. sub preșidul directorului seminarial Ioan Hannia pentru anul școlastic 1889/90 în modul următor: De președinte al societății s'a proclamat dl profesor seminarial Ioan Ghibu; de vice-președinte al societății și de președinte al comitetului s'a ales Elie Cristea, cl. curs. III.; de secretar Corneliu Perșinar, cl. curs. II.; de redactor al foiei „Musa“ Nicolae Dure, cl. curs. III.; de bibliotecar George Negoescu, cl. curs. II.; de vice-bibliotecar Ivan Olariu, pedag. curs. I.; de cassar Nicolae Nicola, cl. curs. I. și de controlor Iosif Popescu, cl. curs. III.; eară de membri în comitet s'au ales: Mateiu Folea și Baptist Boiu, cl. curs. III.; Ioan G. Oltean și Iovian Murășan, cl. curs. II.; Octavian Popescu și Nicolae Vătășan, cl. curs. I.; Samuil Chiffa, ped. curs. III. și Ioan Sperchez pedag. curs. II.

Deficitul orașului Budapesta. Încheiîndu-și socotelile preliminarului pe anul viitor, orașul Budapesta are un deficit în venitele comunale de 283.383 fl. Acest deficit se va acoperi prin un nou arunc comunal.

Fete dispărute. Cetim în „Kolosvár“, că poliția din Cluj a fost încunosciată ieri despre dispariția duor fete din oraș. Aceasta întîmplare, — dîce acel dîar, — aruncă o lumină tristă asupra stării morale din Cluj. Cele două fete, Ana Varga, în etate de 16 ani, și Paula Gaál, în etate de 17 ani, au fost seduse de cine scie ce femei fără conștiință, — precum se scie, în Cluj sînt femei plătite,

care înșală fetele mai naive și le dau pe mâna unor bărbați se le poate trage. Un fel de barbarism acesta, care amenință Clujul cu pericolul de a deveni o Sodoma modernă.

Foc mare. Se serie din Sopron, că în satul vecin Tamási a izbucnit altădată foc din trei părți ale satului. Focul a fost imposibil să se stingă ori localizeze. Satul întreg a fost prefăcut în cenușe.

Exproprierea Polonilor din Galiția. Gazeta „Rusia roșie” aduce grava știre, că societatea „Alianța israelită” din Paris a adresat tuturor comunităților israelite din Galiția o cerință, prin care le provoacă să câștige prin toate mijloacele pământ în Galiția cât se poate de mult. Mijloacele trebuincioase le pun la dispoziția Ovrilor din Galiția milionarii israeliți Rothschild, br. Hirsch, Bleichröder, Mendelssohn ș. a.

Pensiunea preotesei veduve din Bucovina. Cetim în „Revista Politică”: Maiestatea Sa Împăratul a hotărât prin Înalta Sa rezoluție din 14 August a. c., ca dela 1 Ianuarie 1890 să se amelioreze cu 25% pensiunile veduve după preoți ort.-or. din Bucovina. Această ameliorare se referă și la sprigul care se acordă din fondul religios-ort.-or. bucovinean orfanilor minoreni ai preoților ort.-or.

Cele mai nune lucrări ale Carmen Sylvei. Pe timpul petrecerii sale la Domburg în Olanda, unde a petrecut 5 săptămâni spre a face cură, regina României a compus un ciclu întreg de poezii lirice numite de ea „Meergesänge” (Cântecul mării). Aceste poezii le-a compus pe note compozitorul August Burgert, și ele vor apărea înaintea de Crăciun într'un oraș din Germania. De prezent Carmen Sylva lucrează la o operă cu subiectul scos din poezile populare românești.

Fortificațiile Bucureștilor. În curând va avea loc sfârșitul forturilor, terminate deja, din împrejurimile Bucureștilor. Aceste forturi sunt 5: Chitila, Jilava, Afumați, Ștefănești și Mogoșoaia. În aceste forturi se vor așeza tururile batalionului de fortificații al Bucureștilor.

Timpul în Europa. De vre-o 5 zile timpul s'a schimbat în zile de vară; e cald ca în Iulie, termometrul arată dimineața 14 gr. R., iar la amiază 18—20 gr. R. Barometrul a scăzut puțin. Presiunea aerului în Europa are minimum de 735 mm. (în Scoția) și maximum de 770 mm. (în Crimeea). Are se urmeze timp cald, senin; vânturile de Sud vor urma încă să bată.

Teatru. Alături s'a reprezentat opera „Faust” (Margaretha) înaintea teatrului în desuț de un public curios a vedea, ce poate presta personalul de care dispune direcțiunea Wolff, într'o operă mare cum e și „Faust” al lui Gounod... Noi ne reținem dela orice critică îndată, pentru că aceia, care nu au vădut decât opere executate de teatre de provincie, au putut să fie mulțumiți cu succesul reprezentației, — pentru un public mic cum e al Sibiului și pentru prețurile moderate ale locurilor din teatru, de sigur nu se rentează a ține un personal mare și a plăti actori și cântăreți de renume, — dar oameni cu cunoștință de arta musicală și cu sentiment pentru muzica clasică, de sigur au mulțumiri mai mari, decum se fi putut fi mulțumiți alături în teatru din Sibiu. Dacă ținem, ca actorii și dirigentul și-au dat toate silințele, ca să scoată ceva bun la cale, am dă destul pentru a nu vătămă nici bunul simț al publicului cunoscător și pentru a încuraja și personalul pentru piesele clasice, pe care o seamă de oameni din Sibiu le cer mereu și cu multă insistență. Se ține, că opera „Faust” se va mai juca încă mai de multe ori. Nu avem decât să o recomandăm acelor, care încă nu au vădut-o deloc, căci la toată întâmplarea merită a-și face cel puțin o idee bună de această operă grandioasă.

Unic metod de vindecare la boala de nervi Britiană și la toate boalele de răchuni este un tratament radical cu „Safe Cure” al lui Warner și măsurile dietetice împreună cu el. Foarte multe cazuri au fost curate prin el, după-acele celelalte mijloace au rămas fără rezultat, ceea-ce adevărate sute de vindecați.

Se capătă în farmaciile cunoscute.

Din public.*

Aviz.

„Reuniunea română de cântări din Sibiu” își va începe probele *Luni, în 2/14 Octombrie a. c. seara la 6 oare*, în locul cel vechi pentru probe (Seminarul arhidieceșan pedagogic-teologic).

Pentru orientarea acelor, care voiesc să intre ca membri în această reuniune, se reproduc respectivele dispozițiuni din statute.

S. 4.

„Cine dorește să devină membru activ al reuniunii după-acele a făcut arătare la președintele reuniunii, are a se supune unui examen la dirigentul corului.

„Afându-se calificațiunea musicală a competentului îndestulătoare, e de a se comunica numele și caracterul lui în proxima oară de probă.

„Primirea urmează după 8 zile, dacă nu se face din nici o parte vre-o obiecțiune fundată; este obiecțiunea fundată sau nu, decide comitetul reuniunii.

„Membrii ajutători sunt acele persoane, care promovează prin contribuiri înflorirea reuniunii.

„Ei se obligă, că înănd parte la reuniune cel puțin un an, își vor plăti taxa fixată pentru timpul acesta.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

„Primirea se face în același mod, care s'a fixat în privința membrilor activi.”

Din sedința comitetului „Reuniunii române de cântări din Sibiu”, ținută la 27 Septembrie (9 Octombrie) 1889.

George Dima n. p., Mateiu Voileanu, președinte, notar substit.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 11 Octombrie n. După știrile ce sosesc din Belgrad, ministrul Gruici ar fi demisionat.

München, 11 Octombrie n. Prințul Ferdinand din Bulgaria a plecat la Paris.

Berlin, 11 Octombrie n. Țarul a sosit la 10 oare înainte de amiază. Monarchii s'au salutat îmbrățișându-se și sărutându-se. Maiestățile Lor s'au urcat apoi într'o trăsură deschisă cu patru cai și au mers în mijlocul unui cordon militar spre ambasada rusească, unde Țarul a primit raportul colonelului dela regimentul ce poartă numele său. În decursul defilării trupelor, monarchii au stat înaintea portalului ambasadei, după aceea s'au dus în palat și au apărut la fereastră, fiind acclamați de mulțimea de popor. Cănelarul imperiului principele de Bismarck a părăsit palatul la oarele 11¼; împăratul și prinții au rămas acolo până la oarele 11½, după ceea-ce Țarul a luat dejunul.

Berlin, 11 Octombrie n. Foile vorbesc despre visita Țarului foarte rece și dic: Poporul nu se va demite a întâmpina cu bucurie pe cel mai aprig dușman al Germanilor.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Berlin, 12 Octombrie n. La di-neul de gală în palatul regal, împăratul german a ridicat un toast: „Beau într'u sănătate prietenului și oas-pelui Meu împăratul Rusiei, pentru men-ținerea prietenii, care există de mai mult de 100 de ani între casele Noastre și pe care sunt hotărât a o păstra ca o moștenire primită dela antecesorii Mei”. Împăratul a vorbit nemțesc, la sfârșit rusește. Țarul a răspuns francezesc și nici nu s'a folosit de cuvintele obi-ciuite de „prieteni și frate”. E preste tot surprinzător, că oficioasele au adus ar-ticoli de întâmpinare. Pe stradă Țarul e foarte rece întâmpinat. Monarchii au plecat la oare 7¼ dimineața la vânătoare.

Viena, 12 Octombrie n. Scopul principal al călătoriei prințului din Bulgaria e regularea afacerilor fi-nanciare.

Berlin, 12 Octombrie n. Noul proiect militar cere 250 milioane, dintre care 120 pentru artilerie.

Belgrad, 12 Octombrie n. Ri-sticii a hotărât să trimită nouă repre-sentațiuni regelui Milan în privința con-venirii Nataliei cu Alexandru.

Budapesta, 12 Octombrie n. Casa deputaților. Irányi interpelează pentru folosința steagurilor negre-galbine la deprinderile honvedimii și așteaptă dela ministru, ca dela un bun maghiar, ca să nu se mai întempele ase-menea lucruri ce vătămă sentimentele naționale. Abrányi interpelează în pri-vința teatrului din Tata, ai cărui mem-bri ar fi nise actori lăpădați dela Finzl-tanz-urile din Viena; trebuie să se facă dis-tincțiune între cheambre separe și între un institut public. El speră, că mi-nistrul va dispune convocarea con-gresului sârbesc, deoarece scaunul patriarhal e deja de timp mai îndelungat neocupat. Asta e o stare abnor-mală și întreabă, dacă congresul se va convoca în curând? Horánszky in-terpelează în privința cheului dela Seghedin și voiesc să știe, dacă mi-nistrul are de gând să răspundă odată în această privință. Cu aceste s'a ter-minat sedința. Weckerle își va pre-senta expozitul Marți.

Seghedin, 12 Octombrie n. Emil Wagner, sublocotenent în pensiune, a voit a-și dimineață se-și pedepsească fetea pentru un lucru bagatel. Băiata a fugit la moșul seu din strada Treimii, sublocotenentul s'a luat în uniformă după ea și, ajungând la socru seu, eco-noama acestuia i-a ținut calea. Wagner a scos sabia și a lovit cu toată puterea pe biata economă. În momentul acesta iese socruul seu Vidra din odaie, dar' nici nu a apărut bine în ușe, Wagner descărcă un pistol asupra lui. Ghiuleaua a în-trat în moalele capului și a rănit pe avocatul Vidra în mod foarte pericu-los. Wagner a fugit în locuința sa, a în-cuiat ușa după sine și a sloboșit o pușcătură dintr'un pistol bosniac.

Bibliografie.

„Revista Poporului”. Litere—științe—arte. Apare în București. Redacția și ad-ministrația strada Olteni Nr. 1. Redactori: Ioan I. Livescu, Ioan A. Bassarabescu. Anul II-lea. Nr. 1. 1889. Sumarul: Un cuvânt înainte, redacția. — Patriotismul la noi (revistă), Ioan I. Livescu. — Toamna face primul pas (poesie), S. Polisu. — Introducere la „Flori-răsle” (critică), P. Popasu. — Coana Catina (schită), Ioan A. Bassarabescu. — Din „Flori-răsle” (poeme), Ioan I. Livescu. — Atheis-mul în amor, Grigorie Vasiliu. — Agricultură și veterinărie (critică), St. Michăileanu. — Spice culese, Aramis. — Noue conferențe la Atheneu, Comitetul. — Bibliografii. — Anunțuri **

Extrase din foi bisericești și școlare.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Clujului sunt de ocupat posturile de învățători în următoarele comune:

1. Călian, cu salariu de 200 fl.
2. Lăpuștesci, cu salariu de 60 fl. în bani, 40 merțe mari de bucată, cartier, lemne de foc și venitele cantonale compute în 10 fl.
3. Rîșca, cu salariu de 50 fl., cartier liber, lemne de foc și venitul cantonal 10 fl.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne suplicile până în 13 Noemvrie st. v. la oficiul protopresbiterat rom. gr.-or. în Cluj.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

- 28 Decemvrie st. n. a. c. imobilele Magdalenei Tămaș, în Lacul, decătră tribu-nal reg. din Lugoj.
- 4 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Mihai Rosenfeld decătră judecătoria cerc. din D-Sâmărtin.
- 18 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Szegedi, în Bergin, decătră tribu-n. reg. din Alba-Iulia.
- 30 Octombrie st. n. a. c. imobilele lui Francisc Hartmann decătră tribunalul reg. din Dej.

Posturi vacante:

- Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Păpa. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.
- Un post de subjude la judecătoria cerc. din Szegvár. A se adresa în două sept-măni la autoritățile competente.
- Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Győr. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.
- Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Strigoni. A se adresa în două săptămâni la autoritățile com-petente.

Călindarul zilei.

1/13 Octombrie.

Julian: Anania.
Gregorian: Eduard.

Soarele: răsare 6.8, apune 5.27.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 12 Octombrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 757.5)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
756.5	0	+14.2	+26.2 + 12.0	S

Din țeară, 10 Octombrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	760	+11.9	S	2
Sătmar	763	+14.8	V	1
Cluj	764	+8.0	N	1
Orșova	764	+16.2	S	1
Timișoara	762	+14.0	SV	1
Arad	762	+13.9	SV	3
Panciova	761	+13.6	SV	1

Sosiți în Sibiu.

La 12 Octombrie n.

Hotel „Neurivier”. Klein și Prem din Viena; Glassner din Budapesta, comercianți.
Hotel „Împăratul Romanilor”. Carol Molnár, forestier din Zlatna.
Hotel „Meltzer”. George Hanvel din Württemberg. Făgărășan, notar din Racovița.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Abonament. Suspendu Nr. 4.

Duminecă, în 13 Octombrie 1889:

Pentru prima-dată

„Die Gigerln von Wien”.
Buffonerie cu cântece de I. Wimmer.

Musică de K. Kleicher

Reprezentată cu succes senșational de preste 200 de ori în teatru c. reg. din Josefstadt în Viena.

Luni, în 14 Octombrie 1889.

Abonament. Abonament 8.

„Der Zigeunerbaron”.

Operetă în 3 acte, după povestirea lui M. Jókai de I. Schnitzer. — Musică de I. Strauss.

Reprezentată cu succes senșational de preste 100 de ori la teatru ces. reg. priv. „An der Wien”.

Economie.

Încheierea expoziției de poame. Măne, Duminecă, la 3 oare p. m. se va încheia expoziția de poame, se vor împărți premiile și la 4 oare va avea loc licitarea poamelor.

Boala de gură și de unghii în Sibiu. Deoarece această boală se lățește în mod epi-demic, cu ziua de astăzi intră în vigoare dispozițiunile stricte ale legii, după care intrarea vitelor, afară de cai, în oraș nu e permisă, ear' cele de aici trebuie să fie ținute în grajduri.

Schimbare în oținea mersului trenului. De astăzi începând va pleca trenul Nr. 1815 din Sibiu la 7 oare 35 m. dimineața și se va alătura în Copșa mică la trenul accelerat ce merge către Brașov.

Fabrica de arme ungară. Fabrica de arme ungară, care e gata, suferă o în-tărire neplăcută. Zidirea e deja terminată, dar o parte dintre mașinile comandate la firma Greenwood în Leeds încă nu a sosit. Cele mai importante mașini vor sosi numai la finea acestei luni. Așadar' fabrica la nici un cas nu-i va fi posibil a satisface în-datoririi în virtutea contractului, după care deja la 15 Decemvrie ar fi trebuit să dea gata o mie de puști, și încă e întrebară, dacă societatea va fi în stare a furniza ministerului de honveđi până la finea lui Iunie 1890 30.000 puști cu repetiție.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: M. Sul-zer, comerciant improtocolat în Szigetvár; Eduard Schiffer, protocolat în Wagstadt; Stefan Hegenbarth, corfar neimprotocolat în Lemberg; George Salamonowitz, pelar în Viena.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 23 Septembrie 1889.

Zuchlos lui G. Mendl, orz 5200 hect., 5— lei. Marris lui L. Mendl, grâu 1700 hect., 11.55 lei. Stamatopulo lui Fürth, grâu 3400 hect., 10.75 lei. Grosovic lui Feitler, grâu 2100 hect., 8.30 lei. Grosovic lui Fischel, grâu 1500 hect., 9.80 lei. Cusoff lui I. Dreyffus, grâu 4500 hect., 9.85 lei. Haracopo lui Czvetovics, grâu 3500 hect., 10.45 lei. Cațighera lui Sgardelli, grâu 3500 hect., 10— lei. Marghiloman lui Petricioni, grâu 2900 hect., 9.77½ lei. Vamwuri lui Czvetovics, grâu 5150 hect., 9.85 lei. Emberico lui Carnevalli, grâu 3900 hect., 9.55 lei. Emberico lui Carnevalli, grâu 3900 hect., 9.55 lei. Emberico lui Carnevalli, grâu 3700 hect., 10.20 lei. Vamwuri lui Schmirer, grâu 3150 hect., 10.77½ lei. Bach lui Feitler, grâu 3400 hect., 10.15 lei. Bach lui Feitler, grâu 1200 hect., 9.90 lei. Bach lui Feitler, grâu 3590 hect., 9.05 lei. Bach lui Feitler, grâu 1570 hect., 10— lei. Bach lui Feitler, grâu 2680 hect., 9.75 lei. Curvisiano lui L. Mendl, grâu 4220 hect., 11.35 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 11 Octombrie Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 5—, secară 70 până 75 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovăz 62 până 66 chilo fl. 2.40 până fl. 3—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.60 până fl. 4—, mazărea 78 până 82 chilo fl. 4— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1— până fl. 1.20, semință de cânepă 48 până 60 chilo fl. 3.50 până fl. 4—, mazărea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5—, lințea 78 până 82 chilo fl. 7.50 până fl. 8.50, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 14— până fl. 16—, fână Nr. 3 100 chilo fl. 14—, Nr. 4 fl. 12—, Nr. 5 fl. 10—, slănină 100 chilo fl. 58— până fl. 60—, unsoreala de porc fl. 59— până fl. 60—, seș brut fl. 18— până fl. 20—, lumini de seș fl. 32— până fl. 34—, lumini turnate de seș fl. 35— până fl. 36—, lăpșunul fl. 20— până fl. 24—, fen 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cânepa fl. 30— până fl. 32—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3—, spiritul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș cu 10 16 până 20 cr.

Piața din Medias, 10 Octombrie Grâu hectolitru fl. 5— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4— până fl. 4.40 secară fl. 3.40 până fl. 3.60; orșul fl. — până fl. —; ovășul fl. 2.30 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.50; semință de cânepă fl. 3— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mazărea hectolitru fl. — până fl. 10—; mazărea fl. 5— până fl. 5.30; fasolea fl. 3.50 până fl. 4—; lințea fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40— până fl. 50—; seș brut 100 kilogrami fl. 20— până fl. 24—; lumini de seș vârsate fl. 36— până fl. 38—; unsoreala de porc fl. 60— până fl. 70—; slănină fl. 60— până fl. 65—; cânepa fl. 38— până fl. 40—; fânul fl. 1.20 până fl. 1.50; săpunul 100 bucăți fl. 20— până fl. 30—; spiritul gradul 55 cr., carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc — până 48 cr.

Țigul de rimători în Steinbruch. În 10 Octombrie n. s'a notat: ungureșci bătrâni grei 45— cr. până 45½ cr., ungureșci grei, tineri 47— cr. până 48½ cr., de mijloc 46— cr. până 47½ cr., ușori 44— cr., până 45— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44— cr., până 54½ cr., ușoară 42— cr., până 45½ cr., românești, de Bakony grei 43— cr., până 45½ cr., transite, de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47— cr., până 48— cr., transito ușori 47— cr. până 47½ cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Oct. 1889.

Semințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	8.50	75	8.35
Grâu de Alba	74	8.45	75	8.30
Grâu de Pesta-regală	74	8.50	75	8.35
Grâu de Bácska	74	8.50	75	8.35
Ungurese de Nord	74	—	75	—
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Secară			70—72	7.05
Orz			60—62	6.10
			62—64	6.80
			64—66	8—
Ovăz			39—41	6.85
Cucuruz (porumb)			75	4.80
			de alt soi	4.70
Meiu			73	5.60
Hrișcă			—	16. 17
Grâu			8.37	8.38
Cucuruz			8.38	8.39
Ovăz			5.24	5.25
			7.21	7.23
			6.93	6.95
Produse diverse	Soiul		Oureul	
		dela	până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42—	46—	
	franceză	—	—	
	italiană	—	—	
	roșie	40—	42—	
Oleu de rap.	rafinat	43—	75—	
Oleu de in		—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	55—	55—	
	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	46—	47—	
	afumată	56—	57—	
Său		32—	33—	
Prune	din Bosnia, în buți	—	—	
	din Sârbia, în saci	10—	10.25	
Licitar	slavon, nou	19.25	19.50	
	bănățenesc	—	—	
Nuci	din Ungaria	—	—	
Gogoși	ungurești	—	—	
	sârbesci	—	—	
Miere	brută	28—	29—	
	galbină străcurată	33—	34—	
Ceară	de Roseau	120.	121.	
Spirit	brut	18.50	13.75	
	Drojdina de spirit	17—	17.50	

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!
Uleul de urechi
al medicului-superior de stab
Dr. G. Schmidt
vindeca iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul țiuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste origi-nale. — Prețul unui flacon cu in-strucțiunea întrebunțării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 31

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, isto-rioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil po-poral, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

recomandă:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barciuanu,

odin, paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barciuanu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositor general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafumosului ficior de craiu și a preafumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muiera lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplar.

P. T.

Sibiiu, în Septemvrie 1889.

Am onoare a Vă aduce la plăcuta cunoștință, că eu am cumpărat prăvălia de specialități, de mărfuri de material și colori, aflătoare în piața de aici Weinanger Nr. 4 (strada brânzii) sub firma „Gustav Gürtlers Filiale“ și că eu sub firma înprotocolată după lege

Frideric Homm

voiu conduce și mai departe această prăvălie.

Eu 'mi-am făcut în prima linie de principiu, ca să țin în deposit totdeauna numai mărfuri de cea mai bună calitate, și mă voiu nisul ne-contentit să câștig încrederea p. t. mușterilor mei prin prețuri ieftine și prin serviciu cât se poate de atent.

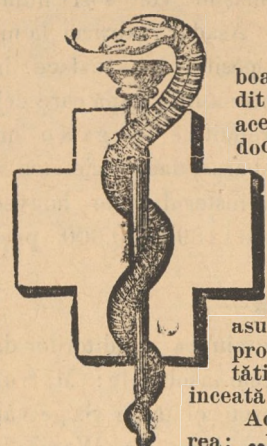
Permiteți-mi dară, ca să Vă ofer prin aceasta serviciile mele, și eu mă voiu bucura mult, dacă D-Voastre veți reclama cât de des serviciul meu.

Cu toată stima

Frideric Homm.

[791] 4-4

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phtisie. Ofteică. Lipsă de respirațiune.
Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnică lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necreșt delat profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebunțarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greutății corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu deservire chiar și în casuri desperate.

Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni“ se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalațiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalațiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebunțare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,
Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau 1. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1889.

P. A. X.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalațiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.

Cu distinsă stimă

Pater Placidus Berner, O. S. B.

Institutul tipografic din Sibiiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

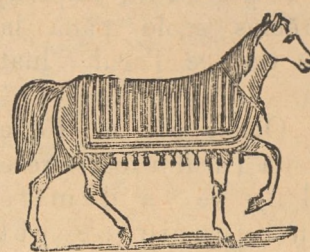
(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Scuțiți-vă caii de umezeală și răceală!

Depositor principal
al celei dintîiu și mai mare

Fabrici de țoale de cai

trimite țoalele ei foarte solide, durabil lucrate, și grele și massive, cu următoarele prețuri ieftine de minune

Toale de cai prima

190 de centim. lungi, 130 centim. late, cu basă sură și bordure vioi, dese și căldu-roase, pro bucată numai

fl. 1.80

Țoale de birje elegante, galbine în coloarea pucioasei ori și sure cu borduri împătrate negre-galbine ori albastre-roșii, circa 2 metri de lungi și 1 1/2 metru de late, pro bucată numai

fl. 2.80

Splendide țoale domnesci duble galbine

se pot întrebunța și ca covoare strălucite, pro bucată numai

fl. 3.80

Sute de adrese de recunoștință.

„Ai bunătațe și trimite cât se poate mai în grabă pe seama escadronului alte 10 bucăți de țoale galbine în coloarea pucioasei la fl. 2.80, ca și mai înainte“.

Regimentul de ulani c. r. Nr. 4, Împăratul Francisc Iosif, al 7-lea escadron.

Trimite numai decât în toate părțile pe poștă, calea ferată ori naie prelungă rambursă postală ori trimiterea înainte a prețului. — Adresa:

Pferde-Decken-Fabricks-Niederlage

Edmund Rauscher,

[781] 3-12

Wien, Weissgärber Nro. 20, Wien.

Carol F. Jickeli în Sibiiu

recomandă

Lampe de petroleu

„EXCELSIOR“,

Lampe de soare „Excelsior“,

Lampe vieneze de „Triumf“

în ajustare simplă dela

florini 5.90 v. a. în sus

pentru

Restaurațiuni și prăvălii

în ajustare bogată ca „CANDELABRE de SALON“,

mai departe:

lampe de masă, de mână, de atîrnat și de părete, lămpașe

în asortiment bogat cu prețuri moderate.

Locale de vîndare: Piața-mică (negustoria de fer) și Piața-mare (trafica de tutun reg. ung.)

Courante de prețuri ilustrate, la cerere, se dau gratis și franco.

[778] 2-7